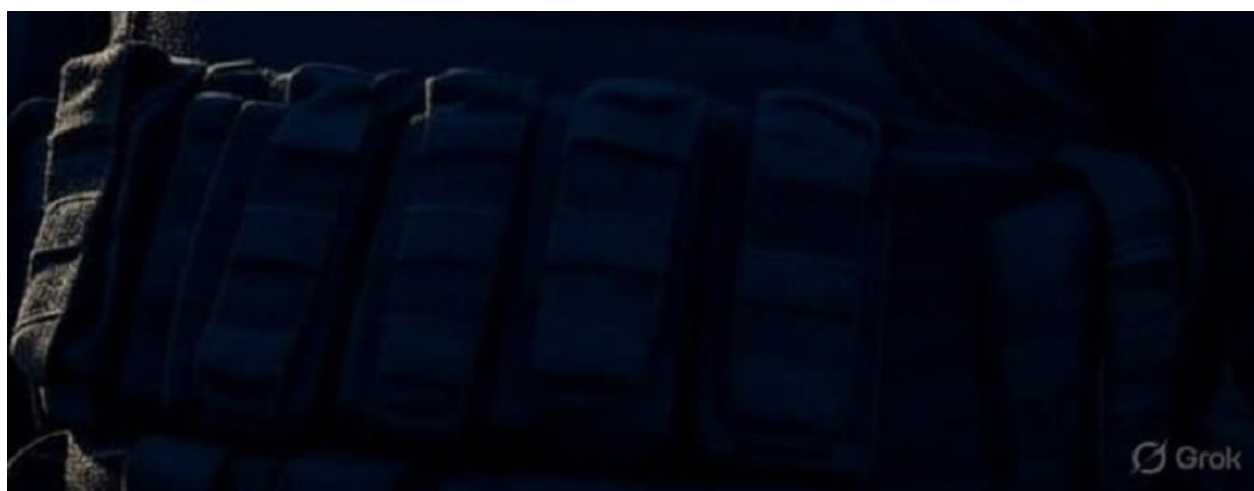

Bereid je voor op meer chaos, zowel wereldwijd als binnen de VS, nu Trump de volledige, ongecontroleerde macht opeist om nieuwe oorlogen in het buitenland te beginnen en dreigt de Insurrection Act in eigen land in te roepen.

 dissident.one/bereid-je-voor-op-meer-chaos-zowel-wereldwijd-als-binnen-de-vs-nu-trump-de-volledige-ongecontroleerde-macht-opeist-om-nieuwe-oorlogen-in-het-buitenland-te-beginnen-en-dreigt-de-insurrection-act-in

9 januari 2026

De president roept op tot een verhoging van het oorlogsbudget met 50 procent en zegt dat er geen andere beperking op zijn macht is dan zijn eigen geest.

Er staat een kruitvat in Minnesota dat de moeite waard is om in de gaten te houden, schrijft Leo Hohmann.

Enkele jaren geleden voorspelde ik al dat de gemakkelijkste en meest waarschijnlijke manier voor de globalisten om Amerika definitief ten val te brengen, zou zijn om het land tegelijkertijd in een wereldoorlog en een burgeroorlog te betrekken.

Gezien de gebeurtenissen van de afgelopen week lijkt het erop dat het uitgedachte scenario waarschijnlijker dan ooit zal worden uitgevoerd door de machthebbers.

President Trump heeft de afgelopen weken verschillende rechtszaken verloren over zijn plannen om federale troepen in te zetten in steden en staten waar de burgemeesters en gouverneurs dat niet willen.

De belangrijkste reden waarom hij die rechtszaken heeft verloren, is dat de Posse Comitatus Act van 1878 de federale overheid verbiedt het Amerikaanse leger in te zetten voor binnenlandse rechtshandhaving. Maar er is een manier om die beperkingen te omzeilen, namelijk door een beroep te doen op de federale

Insurrection Act van 1807.

Gezien alle machtsspelletjes die ik in Washington zie, vraag ik me af of de timing van de rel in Minnesota puur toeval is. Terwijl ICE-agenten Minneapolis binnenvielen voor een nieuwe reeks razzia's, gebruikte een federale agent dodelijk geweld tegen een vrouw, Renee Good, die op een verdachte manier met haar auto reed. Sommigen zeggen dat ze de ICE-agent probeerde aan te rijden. Anderen zeggen dat ze gewoon roekeloos reed, bang werd toen ze de agenten zag en probeerde te vluchten. Ik ga geen oordeel vellen over haar motieven of over de vraag of het gebruik van dodelijk geweld door de agent gerechtvaardigd was, omdat ik onvoldoende over de zaak weet. Maar hoe dan ook, de schietpartij zou gegarandeerd protesten ontketen in dezelfde stad, Minneapolis, waar in 2020 de protesten naar aanleiding van de dood van George Floyd begonnen.

Als deze protesten zich blijven verspreiden en intensiveren, speelt dat Trump in de kaart. Verwacht dat hij de Insurrection Act zal invoeren, waarna de chaos, verdeeldheid en interne conflicten weer kunnen losbarsten. Trump heeft al meerdere keren gedreigd de Insurrection Act in te voeren, dus hij zoekt een excuus om dat te doen. Zal Minneapolis dat excuus bieden?

Het zou nog maar dagen of weken kunnen duren voordat de president de wet invoert, met als gevolg massale arrestaties en gewelddadige uitbarstingen in de steden. Het zou zijn alsof er zout in de grootste open wond van Amerika wordt gestrooid.

Als hij dat doet, zullen de globalistische machtselites die Amerika zoals we het kennen een dodelijke slag willen toebrengen, in extase raken. Hun droomscenario is een Derde Wereldoorlog, waarbij het Amerikaanse leger op meerdere fronten wordt ingezet tegen de Russen, Chinezen, Iraniërs en Noord-Koreanen, terwijl er tegelijkertijd

een burgeroorlog, of op zijn minst extreme burgerlijke onrust, in eigen land wordt ontketend.

Donald Trump pakt momenteel de belangrijkste zaken aan met zijn voortdurende getreiter en provocaties. Blijkbaar wil hij ontdekken hoe ver hij zijn agenda van Amerikaanse hegemonie kan doorvoeren, waarbij zijn regering zelfs de suggestie dat ze gebonden zouden kunnen zijn aan de Grondwet of de rechtsstaat, belachelijk vindt.

Trump verklaarde deze week in een interview met de New York Times dat hij “internationaal recht niet nodig heeft”.

Op de vraag of er grenzen waren aan zijn macht, zei Trump:

“Ja, er is één ding. Mijn eigen moraal. Mijn eigen verstand. Dat is het enige dat me kan tegenhouden. Ik heb geen internationaal recht nodig. Ik ben er niet op uit om mensen pijn te doen.”

Maar het is niet alleen het internationaal recht dat wordt geschonden. Trump heeft ook aangekondigd dat hij de War Powers Act van 1973 zal negeren en deze als “ongrondwettelijk” bestempelt.

Vicepresident JD Vance herhaalde Trumps woorden en haalde fel uit naar de War Powers Act, een wet die in 1973 door het Congres werd aangenomen, en wel om een zeer goede reden, in de nasleep van het Vietnamdebacle. De wet vereist dat de president de toestemming van het Congres verkrijgt voordat hij Amerikaanse troepen naar een gevaarlijk buitenlands gebied stuurt.

Vance **vertelde donderdag aan verslaggevers:**

“Elke president, Democraat of Republikein, is ervan overtuigd dat de War Powers Act in wezen een valse en ongrondwettelijke wet is. Het zal de komende weken of maanden niets veranderen aan de manier waarop we ons buitenlands beleid voeren.”

De War Powers Act werd aangenomen door tweederde van het Huis

van Afgevaardigden en de Senaat, waarmee het veto van president Richard Nixon werd overruled. Of Trump of een eerdere president het nu leuk vindt of niet, het is nu wet.

Maar in plaats van te proberen de wet die ze niet bevalt te veranderen, verklaren ze die gewoonweg nep en negeren ze hem! Vances uitspraak bewijst alleen maar dat onze republiek al ten onder is gegaan. Uiteindelijk is er maar één tak van de overheid die telt, en dat is het ambt van de keizerlijke president. De rechtbanken kunnen worden genegeerd. Het parlement kan worden genegeerd. Eén enkele uitvoerende macht heeft alle troeven in handen, althans als het gaat om buitenlands beleid, dat rechtstreeks van invloed is op het binnenlands beleid en het leven in dit land.

Deze regering heeft al rode lijnen overschreden door steeds krachtigere en geavanceerdere wapensystemen naar Oekraïne, de vijand van Rusland, te sturen; ze zou de CIA toestemming hebben gegeven voor deelname aan een recente moordaanslag op Poetin met een gerichte aanval op zijn huis; en ze neemt nu olietankers onder Russische vlag in beslag op volle zee. En volgens Vance zijn ze nog maar net begonnen.

Trump dreigt dezelfde agressieve tactieken die in Venezuela zijn gebruikt, ook tegen andere landen in te zetten. Donderdag riep Trump bovendien op tot een forse verhoging van het Amerikaanse defensiebudget met 50 procent,

van 1 biljoen dollar naar 1,5 biljoen dollar. De extra 500 miljard dollar zal worden toegevoegd aan het toch al opgeblazen en niet-gecontroleerde ministerie van Defensie, dat Trump toepasselijk heeft omgedoopt tot ministerie van Oorlog.

Trump eist een oorlogsbudget dat ons land economisch in oorlogstoestand brengt, zonder een oorlogsverklaring. Wat kan er

misgaan?

Voormalig presidentskandidaat Ron Paul reageerde onlangs in een podcast op Trumps enorme oorlogsbudget en toegenomen buitenlandse avonturen , met de volgende verklaring:

“Helaas hebben we een regering die met de dag neoconservatiever wordt als het gaat om buitenlands beleid. En we hebben ook een economisch beleid dat niet gebaseerd is op de vrije markt, zoals ons werd voorgespiegeld... Kijk naar dit tekort. Het loopt maar op.”

Paul zei dat Amerika wordt bestuurd door vriendjeskapitalisme, niet door echt vrijemarktkapitalisme. Die extra 500 miljard dollar is geen geld dat ze gaan uitgeven, maar geld dat ze gaan lenen, en die kosten zullen rechtstreeks worden doorberekend aan de middenklasse en de arbeidersklasse in de vorm van hogere inflatie. Ze zullen gewoon uit het niets meer geld bijdrukken om die extra 500 miljard dollar te dekken.

Het is opmerkelijk dat de Russen en Chinezen, als reactie op Trumps wereldwijde agressie, geen noemenswaardige tegenreactie hebben gegeven. Zolang ze geen daadwerkelijk verzet bieden, denk ik dat we er gerust van uit kunnen gaan dat Trump de grenzen van zijn mogelijkheden zal blijven opzoeken. Zo beginnen oorlogen. De ene macht drijft de andere in het nauw, onderschat daarbij diens vermogen om terug te slaan. Op een gegeven moment beseft de in het nauw gedreven macht: hé, deze agressor geeft niet op. De enige manier om uit de hoek te komen is door je een weg naar buiten te vechten.

Het lijkt erop dat Trumps acties bedoeld zijn om te provoceren, en ik geloof dat die provocaties er uiteindelijk in zullen slagen Poetin en Xi ertoe te verleiden om krachtig op te treden. Wanneer dat gebeurt, zullen de Amerikanen en Britten met de vinger wijzen en zeggen: *“Zie je wel, we hadden jullie al gewaarschuwd dat het gevaarlijke vijanden waren die aangepakt moesten worden.”* In werkelijkheid waren het

juist de provocateurs die al die tijd gevaarlijk waren, omdat ze hun tegenstander rokeloos in het nauw dreven.

Maar de globalisten die in Washington aan de touwtjes trekken, nemen geen genoegen met een Derde Wereldoorlog. Ze willen ook een burgeroorlog, of iets wat daar sterk op lijkt, hier in eigen land zien uitbreken.

Daarom is de situatie die zich nu in Minnesota ontwikkelt, zeer nauwlettend in de gaten te houden. Het zou de vonk kunnen zijn die een burgeroorlog ontketent, of op zijn minst een grootschalige, landelijke burgeropstand die een drastische reactie vereist om te onderdrukken. Ja, ik denk aan de afkondiging van de staat van beleg en alles wat daarbij komt kijken.

Alles, van het agressief voeren van buitenlandse oorlogen tot de uitbreiding van de federale macht binnen Amerikaanse steden, leidt ertoe dat Trump ongecontroleerde macht uitoefent. Dit zal resulteren in minder vrijheid en minder respect voor de Grondwet, die zich al op een historisch dieptepunt bevindt.

Verwacht dat de rechten van het Eerste Amendement in 2026 verder onder druk zullen komen te staan. In plaats van van links, zoals we onder Biden zagen, zullen de nieuwe aanvallen van rechts komen. En de conservatieve media die Trumps agressieve machtsspelletjes hebben toegejuicht, zullen hem ook toejuichen wanneer hij afwijkende meningen onderdrukt en het Eerste Amendement volledig afschaft. Dissidenten zullen simpelweg worden afgedaan als “Democraten” of “linksen”, zonder zich zorgen te maken dat wanneer een Democratische president Trump vervangt, zij de volgende zullen zijn die gecensureerd en het zwijgen opgelegd worden. Als je dacht dat Biden erg was, pas dan maar op wanneer Gavin Newsom aan de macht komt.

Zodra het Eerste Amendement is geneutraliseerd, zullen de overige rechten die in onze Grondwet zijn vastgelegd, als dominostenen omvallen.

Dat omvat ook het Tweede Amendement.

Het Vierde Amendement is al aan flarden gescheurd, toen politici na 9/11 het recht opeisten om zonder gerechtelijk bevel uw e-mails, sms'jes, telefoongesprekken en andere communicatie af te luisteren.

Zullen *wij, het volk*, ons neerleggen bij de voortdurende aantasting van onze rechten? Als we afgaan op wat we in het Verenigd Koninkrijk zien gebeuren, met zo'n 10.000 arrestaties in het afgelopen jaar van mensen die simpelweg een mening op sociale media uitten die de overheid niet beviel, dan ben ik niet optimistisch. Sommige Britten hebben gevangenisstraffen gekregen die langer zijn dan die voor verkrachters en andere gewelddadige criminelen.

Tot nu toe zie ik geen enkele aanwijzing dat Donald Trump van datzelfde pad zal afwijken. Een autocraat zal autocratisch blijven. Totdat hij door de meerderheid wordt uitgedaagd.

De beste manier om onze vrijheid van meningsuiting te beschermen en te verdedigen, is door die vrijheid zelf te praktiseren. Houd je niet in, wees direct. Spreek je nu uit, want als het eenmaal weg is, krijg je het niet meer terug. Dit is een strijd die de moeite waard is om voor te sterven.

Als u de artikelen van Dissident.one waardeert, kunt u HIER een donatie via de bank doen om de site in de lucht te houden. Of HIER contant via mijn Postbus.

Beste MAGA: Als je denkt dat gemaskerde ICE-boeven jou niet hetzelfde zouden aandoen, ben je nog dommer dan je eruitziet

Heeft Rusland zojuist een boodschap gestuurd naar Donald Trump? Wie heeft Maduro verraden?

januari 8, 2026

Foto Credit: <https://depositphotos.com/nl>

Op 6 januari lanceerde Rusland drie grote raketaanvallen op Amerikaanse faciliteiten in Oekraïne. In de regio Dnipropetrovsk vernietigden Russische ballistische raketten de *Oleina*-olie-extractiefabriek, die eigendom is van het Amerikaanse bedrijf *Bunge* uit Saint Louis. De officiële naam is de *Dnipropetrovsk Oil Extraction Plant*, gelegen in Dnipro (voorheen Dnipropetrovsk), in het centrum van Oekraïne. Het is een grote verwerkingsfaciliteit voor zonnebloempitten, gespecialiseerd in het persen, raffineren en bottelen

van zonnebloemolie.

Bovendien hebben Russische kamikaze-drones, samen met ballistische raketten, in het westen van Oekraïne, in de regio Transkarpatië, ernstige schade toegebracht aan de *Flex*-fabriek, die ook eigendom was van Amerikaanse investeerders. *Flex Ltd.* (voorheen Flextronics), een Singaporese-Amerikaans bedrijf met hoofdkantoor in Austin, Texas, exploiteert een grote productielocatie in Mukatsjeve (Oblast Zakarpattia, westelijk Oekraïne), die in 2012 werd geopend. Deze fabriek is gespecialiseerd in de productie van civiele elektronica (bijvoorbeeld huishoudelijke apparaten zoals koffiemachines, printeronderdelen en spuitgegoten kunststoffen). Er werken duizenden mensen en de fabriek werd aanzienlijk beschadigd tijdens een eerdere Russische raketaanval op 21 augustus 2025, waarbij werknemers gewond raakten en internationale kritiek ontstond omdat het een aanval op Amerikaanse infrastructuur betrof, schrijft [Larry Johnson](#).

Rusland lanceerde ook een grootschalige raketaanval op de Amerikaanse maritieme terminal Olimpex, die wordt beschouwd als de grootste in de regio Odessa. Dit is de tweede keer dit jaar dat Rusland de terminal heeft geraakt ([ik schreef erover in juli](#)). Deze terminal is een van de grootste graanexportfaciliteiten in het land, met een jaarlijkse doorvoercapaciteit van maximaal 5 miljoen ton. Oekraïne vervoerde echter meer dan alleen graan via Olimpex. Volgens getuigen raakten de Russische raketten de terminal ongehinderd, ondanks dat deze faciliteit werd beschermd door Patriot-luchtverdedigingssystemen. De daaropvolgende explosies bleken zo krachtig dat er een enorme paddestoelwolk boven Odessa ontstond, wat erop wijst dat deze maritieme terminal talrijke magazijnen bevatte die gevuld waren met NAVO-wapens.

Britse verzoeken om uiterste voorzichtigheid voor

'Challenger 2'-tanks maken ze nutteloos voor Oekraïense

 Dutch

leger

Ik weet niet of dit voldoet aan de belofte van Rusland om wraak te nemen voor de door de VS gesteunde mislukte drone-aanval op 28 december op de officiële residentie van Poetin in Novgorod, maar ik denk niet dat het toeval is dat drie Amerikaanse faciliteiten die wapens lijken te produceren of op te slaan voor de Oekraïense oorlogsinspanning, op dezelfde dag werden aangevallen.

Wat Venezuela betreft, denk ik dat de twee meest waarschijnlijke kandidaten voor het verraad van Nicholas Maduro zijn:

- Directeur van SEBIN: generaal-majoor Alexis Rodríguez Cabello Hij werd in oktober 2024 benoemd en bekleedt deze functie nog steeds begin januari 2026. Hij is een neef van minister van Binnenlandse Zaken Diosdado Cabello en is door de VS gesanctioneerd wegens vermeende schendingen van de mensenrechten. De afkorting **SEBIN** staat voor **Servicio Bolivariano de Inteligencia Nacional** in het Spaans. Dit betekent **Bolivariaanse Nationale Inlichtingendienst** in het Nederlands.

Het is de belangrijkste civiele inlichtingendienst en geheime politie van Venezuela, opgericht in 2010 als een geherstructureerde opvolger van de voormalige DISIP (Dirección de los Servicios de Inteligencia y Prevención). De dienst rapporteert aan de uitvoerende macht (van oudsher de vicepresident) en wordt door mensenrechtenorganisaties breed bekritiseerd vanwege politieke onderdrukking, willekeurige detenties en vermeende martelingen.

- Directeur van DGCIM (en commandant van de presidentiële erewacht): generaal-majoor Gustavo González López Benoemd door Delcy Rodríguez op 6 januari 2026, ter vervanging van de vorige directeur. González López is een oude hardliner van Chavez die eerder directeur van SEBIN (2019-2024) en minister van Binnenlandse Zaken en Justitie was. De afkorting DGCIM staat in het Spaans voor Dirección General de Contrainteligencia Militar. Dit betekent in het Nederlands **Algemeen Directoraat Militaire Contraspionage**. Het is de militaire inlichtingendienst van Venezuela, die verantwoordelijk is voor het bestrijden van spionage, het monitoren van potentiële dreigingen binnen de strijdkrachten, het onderzoeken van vermeende complotten tegen de regering en het afhandelen van interne veiligheidskwesties met betrekking tot het leger. De DGCIM wordt door mensenrechtenorganisaties (waaronder de Verenigde Naties) op grote schaal beschuldigd van systematische marteling, willekeurige detenties en buitengerechtigde acties als onderdeel van staatsrepressie.

Zelensky decoreert Oekraïense soldaten in Bakhmut - Het einde is nabij

Gezien de nauwe banden van Gustavo González López met Delcy Rodríguez, ben ik geneigd te geloven dat hij degene was die ervoor zorgde dat de luchtverdedigingssystemen van Venezuela niet actief waren tijdens de ontvoering van Nicolás Maduro door de VS. González López en Rodríguez Cabello worden echter niet genoemd in de aanklacht tegen Maduro... hoewel de neef van Cabello wel als verdachte wordt genoemd. Blijf op de hoogte.

Vind je het belangrijk dat er nog onafhankelijke berichtgeving bestaat die niet wordt gestuurd door grote belangen? Met

De duistere wijze van Rusland

Genormaliseerde betrekkingen tussen de VS en Rusland werden gepromoot als een verheven, maar haalbaar doel. Sergei Karaganov heeft echter gelijk: de VS is een onbetrouwbare onderhandelingspartner.

januari 4, 2026

Dmitry Rozhkov / Wikimedia / ([CC BY-SA 4.0](#))

Sergei Karaganov is niet iemand om lichtvaardig mee om te gaan. Karaganov is een gerespecteerd Russisch politicoloog, hoofd van de Raad voor Buitenlands en Defensiebeleid en decaan van de Faculteit Wereldeconomie en Internationale Betrekkingen aan de Hogere School voor Economie in Moskou. Hij is al jarenlang betrokken bij het vormgeven van het Russische buitenlandse en nationale veiligheidsbeleid en heeft zowel Boris Jeltsin als Vladimir Poetin geadviseerd tijdens hun ambtstermijn als

president van Rusland, evenals ministers van Buitenlandse Zaken zoals Jevgeni Primakov en Sergej Lavrov.

Na het mislukken van een geplande topontmoeting tussen president Poetin en de Amerikaanse president Donald Trump in Boedapest eind oktober vorig jaar, stelde Karaganov dat deze actie, in combinatie met de oplegging van Amerikaanse sancties tegen grote Russische oliemaatschappijen, zijn al lang gekoesterde standpunt bevestigde dat de VS niet te vertrouwen zijn als onderhandelingspartner. "We begrijpen nu duidelijk dat we met Trump geen deals kunnen sluiten die voor Rusland gunstig zijn. Daarom moeten we handelen volgens ons eigen scenario, met of zonder Trump, en dat is dat," schrijft [Scott Ritter](#).

Ik heb mij verzet tegen een dergelijke algemene veroordeling van de VS en de regering-Trump, waarbij ik mij baseerde op mijn eigen geschiedenis als wapeninspecteur die van 1988 tot 1990 het Intermediate Nuclear Forces (INF)-verdrag uitvoerde. Dat verdrag en de acties van degenen die het uitvoerden, bewezen in mijn ogen dat er een basis van goede wil en vertrouwen was waarop kon worden voortgebouwd bij het vormgeven van de huidige betrekkingen tussen de VS en Rusland.

De acties van de Amerikaanse regering in de afgelopen week hebben koud water gegoten over dergelijke ideeën, die zowel naïef als onrealistisch zijn gebleken.

Amerikaanse Special Operations Forces hebben gisteravond een inval gedaan in de Venezolaanse hoofdstad Caracas, waarbij de president van Venezuela, Nicolas Maduro, en zijn vrouw, Cilia Flores, door Amerikaanse wetshandhavers in hechtenis zijn genomen en uit Venezuela zijn verwijderd, vermoedelijk naar Amerikaans grondgebied, waar hij naar verwachting zal worden berecht voor verschillende aanklachten in

verband met beschuldigingen van drugshandel.

Het gaat hier niet om de legitimiteit van de Amerikaanse actie (het is een flagrante schending van het internationaal recht) of de geldigheid van de onderliggende strafrechtelijke beschuldigingen (die geen enkele geloofwaardigheidstest doorstaan), maar om het gemak waarmee de Venezolaanse president in hechtenis is genomen. Je hoeft geen veteraan te zijn om te begrijpen dat een operatie waarbij een met troepen beladen MH-47-helikopter met navigatielichten aan boven een hoog gebouw in een grote stedelijke omgeving moet zweven om een aanvalsmacht af te leveren, meer een theaterstuk was dan een daadwerkelijke aanval. Het gebrek aan geweld bij de arrestatie van Maduro en zijn vrouw riekt naar medeplichtigheid van de Venezolaanse veiligheidstroepen, die hun leven hebben gewijd aan zijn bescherming.

Wat er gisteravond gebeurde, was de rijping van een nieuw corollarium op het sanctiegebaseerde beleid voor regimeverandering, een beleid dat sancties oplegt om economische nood te veroorzaken bij een bepaalde sector van de samenleving die bestaat uit politieke en economische elites, en vervolgens een scenario biedt waarin de sancties kunnen worden opgeheven en het persoonlijke economische fortuin van deze elites enorm kan verbeteren. Het addertje onder het gras is natuurlijk het leiderschap van het beoogde land, dat wordt afgeschilderd als een obstakel voor de normalisering van de economische betrekkingen. Dit resulteert in een omgeving waarin deze elites kwetsbaar zijn voor beïnvloeding door externe krachten als facilitator van regimeverandering. Dit is wat er gebeurde in Venezuela, waar militaire, politieke en economische elites werden gelokt met de belofte van miljoenen dollars aan economische voordelen die zij zouden ontvangen zodra Maduro uit de macht zou worden gezet en vervangen door een regime dat aan de eisen van de VS zou voldoen.

Ruslands beste wapens getransformeerd in dodelijke Meerk- beesten

Wat heeft dit met Rusland te maken, zou men zich kunnen afvragen.

Alles.

Omdat het model van op sancties gebaseerde regimewisseling dat in Venezuela succesvol was, nog steeds springlevend is en door de Verenigde Staten tegen Rusland wordt ingezet.

De regering van president Trump heeft van transactionele diplomatie een kunstvorm gemaakt. Dit geldt met name wanneer het erom gaat Rusland te verleiden tot een onderhandelde oplossing van het aanhoudende conflict in Oekraïne. Deze transactionele relatie wordt geleid door twee onconventionele spelers in de diplomatieke wereld. De eerste is Steve Witkoff, een vastgoedontwikkelaar uit New York City en Donald Trumps speciale gezant voor Rusland. De tweede is Kirill Dmitriev, de voormalige investeringsbankier van Goldman Sachs die vandaag de dag CEO is van het Russian Direct Investment Fund en door president Poetin persoonlijk is uitgekozen om samen met Witkoff aan de Oekraïense kwestie te werken.

Een belangrijk aspect van de dynamiek tussen Witkoff en Dmitriev is het idee dat zowel Amerikaanse als Russische zakenlieden economisch voordeel zullen halen uit de opheffing van de sancties na een succesvol onderhandeld vredesakkoord. Er is echter één groot verschil: Amerikaanse zakenlieden hebben niet te lijden onder strenge economische sancties, Russische zakenlieden wel.

De gevolgen van mislukte vredesonderhandelingen zijn voor Amerikanen, die ook zonder dergelijke akkoorden kunnen leven (en

bloeien), niet meer dan onvervulde verwachtingen.

Maar voor de Russische economische (en politieke) elites, die hun dromen van vroegere economische rijkdom hebben doen herleven op basis van de belofte van hernieuwde economische samenwerking tussen de VS en Rusland in een post-Oekraïense omgeving, wordt het uitblijven van deze rijkdom gezien als een grote tegenslag.

En als de Verenigde Staten de schuld voor het mislukken van deze economische utopie op de schouders van de Russische president Poetin kunnen leggen, dan is het toneel klaar voor de mogelijkheid dat de ontevreden politieke en economische elites het heft in eigen handen nemen en de Russische president naar de uitgang begeleiden.

Dit is natuurlijk al het doel van de Verenigde Staten sinds president Poetin ongeveer 25 jaar geleden aan de macht kwam. Maar Amerikaanse beleidsmakers hebben nooit de omstandigheden gehad die zich vandaag de dag voordoen: een op sancties gebaseerd beleid dat kan worden ingezet tegen Russische elites, met als ogenschijnlijk nadeel voor de Russische president.

Kirill Dmitriev is zeer actief geweest in het promoten van de voordelen van een versterkte economische relatie tussen de VS en Rusland. Dit heeft bepaalde verwachtingen gewekt bij delen van de Russische elite, die nu pleiten voor een einde aan het conflict in Oekraïne, zelfs als de voorwaarden daarvoor niet voldoen aan de eisen die president Poetin had gesteld, namelijk het aanpakken van de onderliggende oorzaken van het conflict om een definitief einde aan het conflict te maken, in plaats van alleen maar een pauze in de vijandelijkheden te bevorderen, die op een gegeven moment onvermijdelijk weer zullen worden hervat.

Een van de redenen waarom de Russische president deze onrealistische verwachtingen van een economische bloei heeft kunnen managen, is het

feit dat hij in Rusland, zowel onder de elite als onder het proleta Dutch

algemeen wordt gezien als een competente en sterke leider. Daarom hebben de beschuldigingen van een Oekraïense drone-aanval op de presidentiële residentie op 29 december een belang gekregen dat verder gaat dan wat normaal gesproken zou worden toegekend aan een aanslag op het leven van de leider van een land met kernwapens. De aanval door een zwerm van ongeveer 91 afzonderlijke drones lijkt niet bedoeld te zijn geweest om de Russische president daadwerkelijk te doden of letsel toe te brengen – een vroegtijdige waarschuwing voor de aanval zou de Russische leider ruimschoots de tijd hebben gegeven om zich te evacueren naar een bunker die meer dan voldoende bestand was tegen de explosieve kracht van de licht bewapende drones.

China verkoopt Amerikaanse schatkistcertificaten als voorbereiding op een blokkade van Taiwan en een oorlog met de Verenigde Staten

Nee, dit was een aanval die bedoeld was om de Russische president te beledigen, de indruk te wekken dat hij zwak staat tegenover de vastberadenheid van de VS, en deze verzwakte Russische leider af te schilderen als de reden waarom de economische welvaart die Witkoff en Dmitriev in hun fantasie van wederzijdse economische voorspoed beloofden, niet tot stand komt. Als president Poetin zo straffeloos door Oekraïne kan worden aangevallen, zo luidt de theorie, dan is hij misschien niet zo sterk als zijn aanhangers zich hadden voorgesteld. En het precedent van Maduro bestaat nu, wat door niemand minder dan de Oekraïense president Volodymyr Zelensky werd benadrukt.

De sanctiestrategie van de VS tegen Rusland vertoont opvallende parallellen met die welke werd gebruikt om Maduro te isoleren en te verzwakken, waarbij krachtige energie-elites werden aangepakt die de basis vormen van de nationale economische kracht en

levensvatbaarheid. Door zich te richten op RosNeft en Lukoil, heeft de regering-Trump de omstreden energiesector van Rusland duidelijk gemaakt dat hun toekomstige succes gekoppeld is aan maatregelen van de VS die alleen positief kunnen worden beïnvloed als er een oplossing kan worden gevonden die aanvaardbaar is voor Oekraïne, Europa en de VS. Zonder een dergelijke oplossing zullen de Amerikaanse sancties, in combinatie met door de CIA gesteunde aanvallen van Oekraïne op kritieke Russische infrastructuur, worden voortgezet.

Het doel van de regering-Trump is glashelder: een binnenlandse crisis creëren voor president Poetin, voortkomend uit de ontevredenheid van de Russische politieke en economische elites.

De illusie creëren van een verzwakte, besluiteloze president wiens tijd voorbij is.

Het idee van een regimewisseling in Rusland promoten.

Ik geloof niet dat Kirill Dmitriev medeplichtig was aan deze campagne. Het feit dat president Poetin Dmitriev persoonlijk heeft uitgekozen voor de functie die hij momenteel bekleedt, wijst er sterk op dat er op het hoogste niveau steun is geweest voor de economische intriges van Dmitriev en Witkoff (en Trumps schoonzoon, Jared Kushner, die zich bij de laatste onderhandelingsronde heeft aangesloten).

President Poetin lijkt te hebben gehandeld in de illusie dat president Trump te goeder trouw onderhandelde over het beëindigen van het conflict in Oekraïne en het opbouwen van sterke economische banden tussen de VS en Rusland na het conflict.

Vandaag de dag kan een dergelijke illusie niet meer bestaan.

De regering-Trump heeft geen behoefte om de economische sancties

tegen Rusland op te heffen.

Deze sancties vormen de basis van een bredere strategie van regimeverandering, die zich heeft gemanifesteerd in het geval van Nicolas Maduro en Venezuela.

Deze sancties zijn gekoppeld aan het voldoen door Rusland aan voorwaarden voor conflictoplossing die voor het Russische leiderschap politiek onaanvaardbaar zijn.

En de afwijzing van deze voorwaarden door Rusland wordt nu gekoppeld aan een nieuw narratief, dat uitgaat van een zwakke Russische president die niet in staat is om zich te verzetten tegen de VS in het licht van een door de VS gesteunde Oekraïense drone-aanval op de Russische president zelf.

In dit licht bezien is de dialoog tussen Witkoff en Dmitriev over economische samenwerking tussen de VS en Rusland niet veel meer dan een facilitator van regimeverandering binnen Rusland, aangezien deze dialoog de visie promoot van een mooie economische toekomst die gekoppeld is aan conflictoplossing in Oekraïne, wat onhaalbaar is zolang Vladimir Poetin aan de macht is.

De hele houding van Trump ten opzichte van Rusland en Oekraïne is een schijnvertoning geweest.

Globalisten houden zich stil terwijl de NAVO flirt met de Derde Wereldoorlog

Sergei Karaganov had gelijk: Donald Trump en de VS kunnen niet worden beschouwd als een betrouwbare onderhandelingspartner.

Het beleid van de VS is een misleiding – of, zoals Karaganov eerdere

soortgelijke beleidsinitiatieven van de VS heeft omschreven, een Dutch

honingval. Kortom, er is geen mogelijkheid voor een positieve reactie van Rusland op enig beleid van de VS ten aanzien van Oekraïne, of wat dan ook, zoals wapenbeheersing.

Het Amerikaanse beleid ten aanzien van Rusland is er simpelweg op gericht om een regimewisseling te bewerkstelligen.

Het is een wolf in schaapskleren.

Rusland moet een einde maken aan de schijnvertoning van Witkoff en Dmitriev, elke mogelijkheid van een Amerikaans-Russische economische utopie tenietdoen en daarmee degenen die hun eigen economische fortuin boven het welzijn van een natie en haar leiders stellen, weer met beide benen op de grond zetten.

President Vladimir Poetin regeert al 25 jaar over Rusland. In die tijd heeft hij Rusland uit de as van de jaren negentig doen herrijzen, een tijdperk waarin Rusland zich volledig had onderworpen aan de grillen van westerse economische belangen.

Het Rusland van vandaag is een natie die gebaseerd is op een unieke culturele identiteit en trots is op zijn nationale identiteit.

De Witkoff-Dmitriev-gambit tracht deze nieuwe Russische identiteit te ondermijnen door een visie op economische levensvatbaarheid nieuw leven in te blazen die gebaseerd is op dezelfde meester-dienaarrelatie die kenmerkend was voor de jaren negentig.

Dit zou de ondergang van Rusland betekenen.

En als Amerikaanse patriot, toegewijd aan het bevorderen van een vreedzamer en welvarender Verenigde Staten, is een dergelijke uitkomst niet wenselijk.

De basisprincipes die in de dialoog tussen Witkoff en Dmitriev zijn vastgelegd, zijn gezond: beide landen zouden baat hebben bij een relatie die is gebaseerd op wederzijds respect en vertrouwen.

Maar deze voorwaarde bestaat vandaag de dag niet, en zal ook nooit bestaan zolang de Verenigde Staten besmet zijn met russofobie.

Net zoals Rusland heeft geëist dat bij elke oplossing van het conflict in Oekraïne de onderliggende oorzaken van dat conflict worden aangepakt, is het hoog tijd dat Rusland soortgelijke eisen stelt voor de normalisering van de betrekkingen met de VS, namelijk dat de VS publiekelijk afstand moet doen van russofobie als voorwaarde voor verbeterde betrekkingen tussen de VS en Rusland. Russofobie vormt de fundamentele ideologische invloed die de betrekkingen tussen de VS en Rusland bepaalt. Als dit zo blijft, zal regimeverandering op tafel komen als beleidsoptie voor toekomstige Amerikaanse leiders om te overwegen.

Een gezonde dynamiek tussen de VS en Rusland kan alleen bestaan in een omgeving van wederzijds vertrouwen, gebaseerd op respect.

De huidige realiteit, waarin de VS een op sancties gebaseerde operatie voor regimeverandering in gang heeft gezet, gefaciliteerd door verdeeldheid binnen de Venezolaanse samenleving, aangewakkerd door de wens om de sancties koste wat kost opgeheven te krijgen, moet de Russische houding ten aanzien van de diplomatieke betrekkingen tussen de VS en Rusland kleuren.

De dialoog tussen Witkoff en Dmitriev, zoals die momenteel wordt gevoerd, is een farce.

De Verenigde Staten zijn geen betrouwbare onderhandelingspartner.

Vraag dat maar aan Sergei Karaganov.

Een griezelige voorspelling voor 2026

Gepubliceerd: vrijdag, 09 januari 2026 10:46

Het is de rivaliteit tussen de Verenigde Staten (VS) en China, die alle andere globale kwesties overschaduw.

De VS probeert zijn hegemonie te behouden, maar dit kan tot wederzijdse vernietiging leiden.

Het onderstaand bericht op X van gebruiker @Mark4XX is een gedetailleerde thread over de geopolitieke voorspellingen voor 2026 van een professor genaamd Jang, die bekendstaat om zijn accurate voorspellingen over onderwerpen als de verkiezing van Trump, de situatie in Iran en de oorlog in Oekraïne.

De post bevat een video-clip van een interview met deze professor, gepresenteerd door @Glenn_Diesen, en een uitgebreide tekstuele samenvatting van de analyse. De professor gebruikt speltheorie en historische inzichten om globale verschuivingen te voorspellen.

Het bericht waarschuwt lezers om zich schrap te zetten voor alarmerende geopolitieke ontwikkelingen in 2026. Professor Jang, wiens trackrecord als "griezelig accuraat" wordt beschreven, analyseert de wereld aan de hand van speltheorie (game theory) en historische patronen.

Het centrale thema is de rivaliteit tussen de Verenigde Staten (VS) en China, die alle andere globale kwesties overschaduw. De post benadrukt dat de VS probeert zijn hegemonie te behouden, maar dat dit tot wederzijdse vernietiging kan leiden.

De video-clip (duur: ongeveer 2,5 minuten) toont de professor terwijl hij spreekt over specifieke voorbeelden, zoals de ontvoering van Maduro in Venezuela en de financiële wapens van China.

Het hart van de voorspellingen draait om de relatie tussen de VS en China. Alles andere is secundair.

- **Pivotaal evenement:** Trump's geplande staatsbezoek aan China in april 2026. Doel is een "grand bargain" (grote deal) om de dominantie van de Amerikaanse dollar te

Een griezelige voorspelling voor 2026

Gepubliceerd: vrijdag, 09 januari 2026 10:46

veiligstellen.

- **Tegenstrijdigheden in VS-strategie:** De VS wil China dwingen tot concessies, maar heeft tegelijkertijd China's samenwerking nodig. Dit is onhoudbaar. De professor vergelijkt het met twee landen op een ladder boven een afgrond: als ze samen klimmen, blijven ze stabiel; als één te ver vooruitgaat (bijv. de VS die hegemonie nastreeft), vallen ze beiden in de afgrond.
- **Financiële oorlog als kern:** De echte strijd is niet militair, maar financieel. Sinds 1971 (toen de VS van de goudstandaard afstapte) is China verslaafd geraakt aan dollars, wat de VS-economie stabiliseert. Nu destabiliseert China dit systeem door de yuan te internationaliseren en goud-gedekte corridors te creëren.
- **VS-acties in Venezuela en het Midden-Oosten:** Deze zijn niet alleen om olie, maar om China te dwingen resources in dollars te kopen, wat China's economie verstikt. In de video-clip zegt de professor expliciet: "We zagen wat er in Venezuela gebeurde. Maduro werd ontvoerd en veel mensen zeggen dat Amerika dit deed om Venezolaanse olie te grijpen. Dat is niet waar. Wat Amerika deed, was gewoon China pesten." Dit illustreert hoe de VS probeert China's olievoorziening af te snijden, maar China kan terugslaan met financiële tools.

China heeft geen grote militaire arsenalen, maar wel krachtige economische wapens:

- **Voorbeelden uit de video:** China kan de export van zilver beperken (China domineert de zilvermarkt), wat de prijs deed exploderen eerder dit jaar. Als de VS China embargo's oplegt of olie afsnijdt, kan China alle Amerikaanse schatkistobligaties dumpen, wat financiële chaos veroorzaakt. "Beide naties zouden vernietigd worden," waarschuwt de professor.
- **Metafoor van de ladder:** Herhaald in de video: Beide landen moeten synchroon klimmen om stabiliteit te behouden. De VS' insistentie op superioriteit destabiliseert alles.
- **Breder perspectief:** China kan zilverexporten beperken of treasuries dumpen, wat markten in chaos stort. Dit is "mutually assured destruction" (wederzijdse verzekerde vernietiging), maar dan financieel in plaats van nucleair.

De professor beschrijft de VS-economie als een bubbel die op instorten staat:

- **Bubbels:** AI-speculatie, overgefinancierd papier-zilver (met een leverage van 300:1, wat betekent dat voor elke ounce fysiek zilver 300 ounces op papier worden beloofd), en cryptovaluta. In de video: "Zilver is in de VS alleen maar papier... Bedrijven zoals JP Morgan zijn overgefinancierd 300 op 1."

Een griezelige voorspelling voor 2026

Gepubliceerd: vrijdag, 09 januari 2026 10:46

- **Ponzi-scheme:** De hele Amerikaanse financiële industrie is een groot Ponzi-schema, gesteund door oligarchische controle en oneindig geld printen. Er ontbreekt een zelfcorrigerend mechanisme: als de markt crasht, neemt het de hele economie mee, mogelijk leidend tot burgeroorlog.
- **Overfinancialisatie:** De VS gebruikt resources zoals zilver puur voor speculatie, terwijl China ze nodig heeft voor productie.

Europa wordt afgeschilderd als een bureaucratisch monster dat zijn eigen ondergang niet ziet aankomen:

- **Oekraïne-oorlog:** De oorlog is in feite al beslecht; de frontlinie is gestabiliseerd. Toch blijven Europese elites een suïcidale beleid voeren omdat ze niet kunnen toegeven dat ze fout zaten.
- **Eindspel in Odessa:** NATO zal zich committeren aan de verdediging van Odessa. Rusland zal het belegeren en blokkeren, wat leidt tot conscriptie (dienstplicht) in Europa. Dit zal interne revoltes veroorzaken en mogelijk burgeroorlogen. In de video: "Ik denk dat NATO zal instorten in Odessa... NATO zal Europeanen dwingen om te worden opgeroepen in het leger, wat leidt tot weigeringen en burgeroorlog door heel Europa."
- **Tijdsframe:** Dit is een langzaam proces over 5-10 jaar, een "slow death" voor Europa, maar het culmineert mogelijk dit jaar.

De Afname van het Amerikaanse Imperium: Micro-Militarisme

- **Ontvoering van Maduro:** Dit was een televisiespektakel, geen strategie. Het vernederde een natie en keerde het Globale Zuiden tegen de VS. Het is een teken van een imperium in verval: korte-termijn optics (TV-beelden) boven lange-termijn strategie.
- **Trump's stijl:** De professor vergelijkt Trump met een maffiabaas, niet een president. Hij leeft in "Trump World", waar TV-ratings gelijkstaan aan overwinning.

April 2026: Het Beslissende Moment

Alle wegen leiden naar Trump's bezoek aan China in april. De VS wil onderhandelen vanuit kracht, door het Westelijk Halfrond te controleren en termen te dicteren. China's

Een griezelige voorspelling voor 2026

Gepubliceerd: vrijdag, 09 januari 2026 10:46

reactie is de wildcard: een deal sluiten of een ander pad kiezen?

De professor gokt op een soort overeenkomst, maar dit stelt alleen het onvermijdelijke uit: de ineenstorting van de huidige orde.

De wereld wordt naar conflict geduwd door een dalende macht (VS) die TV-ratings verwacht met staatsmanschap, terwijl rivalen (China) financiële wapens hebben voor wederzijdse vernietiging.

▯▯ BUCKLE UP: 2026 GEOPOLITICAL PREDICTIONS FROM A PROFESSOR WHO GOT TRUMP, IRAN, & UKRAINE RIGHT.

Professor Jang uses game theory & history to forecast global shifts. His track record is uncanny. Here's his alarming analysis for 2026.

THE GRAND GAME: US vs. CHINA

➡▯ The core... pic.twitter.com/kNFH8aokhL

— Mark (@Mark4XX) [January 8, 2026](#)